Nr. 2. Warszawa, dnia 10 Stycznia 1919 r. Rok II.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

Cena numeru pojedyńczego 1 mk., „Dziennik Urzędowy" przyjmuje ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i powyższych instytucji. Cena za wiersz drobnego pisma jednoszpaltowego 1 mk.

Redakcja i Administracja: Pałac Brühlowski, pl. Saski Nr. 9.

TREŚĆ

I.

12.

DEKRET

w przedmiocie utworzenia Sądu Okręgowego w Białej, gub. Siedleckiej.

Na wniosek Rady Ministrów postanawiam:

1) utworzyć Sąd Okręgowy w Białej, gub. Siedleckiej;

2) do właściwości terytorjalnej Sądu Okręgowego w Białej zaliczyć powiaty: Bialski, Radzyński, Konstantynowski i Włodawski, gub. Siedleckiej.

Termin utworzenia Sądu określi i przepisy wykonawcze wyda Rada Ministrów.

Naczelnik Państwa: (—) *J. Piłsudski.*

Prezydent Ministrów: (—) *J. Moraczewski.*

Minister Sprawiedliwości: (—) *Supiński.*

Warszawa, dnia 24 grudnia 1918 r.

„Dz. Pr." z d. 3.I 1919 r. Nr. 1, poz. 77.

13.

DEKRET

o zatwierdzaniu i zmianie statutów spółek akcyjnych.

Art. 1.

Statuty spółek akcyjnych zatwierdzają i zmieniają łącznie Ministrowie Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w porozumieniu z właściwymi, ze względu na przedmiot spółki, Ministrami.

Art. 2

Podania o zatwierdzenie i zmianę statutów spółek akcyjnych winny być składane do Ministerstwa Przemysłu i Handlu, prócz statutów spółek akcyjnych kredyto-

wych i asekuracyjnych, które winny być składane do Ministerstwa Skarbu.

Art. 3.

Statuty spółek akcyjnych oraz wszelkie ich zmiany będą ogłaszane w Dzienniku Praw na koszt petentów.

Art. 4.

Ogłoszenia, nakazane statutami spółek, winny być drukowane w gazecie rządowej oraz w jednej z miejscowych gazet, według wyboru walnych zgromadzeń.

Art. 5.

Postanowienia powyższe nie mają zastosowania w prowincjach, w których obowiązują przepisy ustawowe o powstawaniu spółek akcyjnych w drodze rejestracji sądowej bez uprzedniego zezwolenia rządu.

Naczelnik Państwa:

(—) *J. Piłsudski.*

Prezydent Ministrów:

(—) *J. Moraczewski.*

Minister Przemysłu i Handlu

(—) *J. Iwanowski.*

Dan w Warszawie, dnia 24 grudnia 1918 r.

„Dz. Pr." z d. 3.I 1919 r. Nr. 1, poz. 78.

14.
DEKRET
w przedmiocie wyborów sędziów handlowych.

Art. 1.

Sędziowie handlowi (art. 24 przepisów tymczasowych o urządzeniu sądownictwa z dnia 18 lipca 1917 r.) w miastach, gdzie istnieją komplety do spraw handlowych, wybierani będą na dwuletnią kadencję w marcu każdego roku, stosownie do przepisów Kodeksu Handlowego z poniższemi zmianami.

Połowa sędziów handlowych, wybranych przy pierwszych wyborach po wydaniu niniejszego dekretu, ustępuje po roku drogą losowania.

Art. 2.

Minister Sprawiedliwości po porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu ustala przez ogłoszenie w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Sprawiedliwości przed 20 listopada każdego roku liczbę wyborców handlujących dla każdego miasta (art. 619 K. H.), potrzebną liczbę sędziów i ich zastępców, oraz spis zrzeszeń i instytucji, uprawnionych do udziału w układaniu list wyborców.

Art. 3.

Instytucje i zrzeszenia, w ogłoszeniu Ministra Sprawiedliwości wymienione, zgłaszają listy kandydatów na wyborców przed 20 grudnia do właściwego magistratu, który układa ostateczną listę wyborców i przedstawia ją przed 20 stycznia do zatwierdzenia Ministrowi Przemysłu i Handlu.

Minister Przemysłu i Handlu przesyła zatwierdzoną listę przed 20 lutego Ministrowi Sprawiedliwości, który wyznacza dzień wyborów i dzień ten wraz z zatwierdzoną listą wyborców ogłasza w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa na 10 dni przed wyborami.

Przy pierwszych wyborach na mocy niniejszej ustawy terminy powyższe mogą być o 60 dni przedłużone.

Art. 4.

Wybory odbywają się w magistracie na zgromadzeniu wyborców, ważnem bez względu na liczbę obecnych.

Art. 5.

Zgromadzeniu wyborców przewodniczy z urzędu prezes miejscowego Sądu Okręgowego lub sędzia, przez sąd delegowany, i baczy nad prawidłowym przebiegiem wyborów. Protokuł prowadzi sekretarz Sądu Okręgowego.

Art. 6.

Listę wybranych sędziów handlowych wraz z protokułem zgromadzenia wyborczego Sąd Okręgowy przedstawia niezwłocznie Ministrowi Sprawiedliwości do nominacji.

Naczelnik Państwa:

(—) *J. Piłsudski.*

Prezydent Ministrów:

(—) *J. Moraczewski.*

Minister Sprawiedliwości:

(—) *Supiński.*

Dan w Warszawie, dnia 24 grudnia 1918 r.

„Dz. Pr." z d. 8.I 1919 r. Nr. 3, poz. 83

15.
DEKRET
o utworzeniu Państwowego Urzędu do spraw powrotu jeńców, uchodźców i robotników.

Art. 1.

W myśl uchwały Rady Ministrów z dnia 16.XII 1918 roku „Państwowy Urząd do Spraw Jeńców", istniejący na zasadzie uchwały Rady Kierowników Ministerstw z d. 11 listopada 1918 r. przekształca się w „Państwowy Urząd do spraw powrotu jeńców, uchodźców i robotników".

Art. 2.

Państwowy Urząd do spraw powrotu jeńców, uchodźców i robotników jest urzędem tymczasowym i ma za zadanie:

a) sprowadzenie do miejsca zamieszkania jeńców, uchodźców i robotników Polaków,
b) zorganizowane przeprowadzenie przez ziemie Państwa Polskiego do właściwych punktów granicznych jeńców, uchodźców i robotników obcych narodowości,
c) opiekę sanitarno-żywnościową podczas przeprowadzenia jeńców, uchodźców i robotników przez ziemie polskie,
d) regulowanie warunków powrotu jeńców, uchodźców i robotników po za granicami Polski za pośrednictwem Ministerstwa Spraw Zewnętrznych.

Art. 3.

Na czele Urzędu stoi mianowany przez Radę Ministrów Komisarz Generalny.

Komisarz Generalny znosi się bezpośrednio z Ministrami i przedkłada swe wnioski Radzie Ministrów.

Art. 4.

Zastępcę Komisarza Generalnego zatwierdza Rada Ministrów na przedstawienie Komisarza Generalnego, wszystkich innych urzędników mianuje Generalny Komisarz bezpośrednio.

Ze względu na charakter tymczasowy Urzędu, Generalny Komisarz, jego zastępca i cały personel Państwowego Urzędu do spraw powrotu jeńców, uchodźców i robotników angażowany jest z wypowiedzeniem dwutygodniowem, obowiązującem obydwie strony bez prawa do emerytury i innych praw, z jakich korzystają urzędnicy państwowi. Z chwilą zwinięcia Urzędu należy się miesięczna odprawa.

Art. 5.

Państwowy Urząd do spraw powrotu jeńców, uchodźców i robotników dzieli się na wydziały:

I. wydział ogólny,
II. wydział prowincjonalny,
III. wydział statystyczno-rozrachunkowy,
IV. wydział zagraniczny,
V. wydział służby etapów.

Art. 6.

I.

Wydział Ogólny

prowadzi kancelarję Urzędu, kasę, rachubę, kontrolę, zestawia budżety, informuje prasę i załatwia sprawy personalne.

II.

Wydział Prowincjonalny:

1) układa ogólny plan punktów etapowych i żywnościowych; tworzy powiatowe urzędy do spraw jeńców tam, gdzie tego zachodzi konieczna potrzeba, zajmuje się tworzeniem punktów etapowych i żywnościowych, organizuje aprowizację i pomoc sanitarno-lekarską i stałą inspekcję punktów etapowych i żywnościowych;
2) na czele urzędów powiatowych stoją naznaczeni przez Komisarza Generalnego komisarze powiatowi do spraw powrotu jeńców, uchodźców i robotników, którym podlegają wszystkie punkty w powiecie. Komisarze powiatowi działają na podstawie specjalnej instrukcji i okólników, zatwierdzonych przez Komisarza Generalnego, opierają swą działalność na istniejących na miejscu organizacjach społecznych i działają w ścisłem porozumieniu z powiatowymi Komisarzami Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

III.

Wydział Statystyczno-Rozrachunkowy

prowadzi ewidencję jeńców, uchodźców i robotników podług opracowanych wzorów, przygotowuje materjały dla przyszłych międzypaństwowych rozrachunków, przewidujących zwrot wszystkich kosztów, poniesionych przez Państwo Polskie, prowadzi ogólną statystykę Państwowego Urzędu do spraw powrotu jeńców, uchodźców i robotników podług materjałów, dostarczonych przez poszczególne wydziały, układa tablice i mapy, prowadzi ewidencję aktów zejścia i opiekuje się znalezionemi przy zmarłych rzeczami i pieniędzmi i prowadzi archiwum.

IV.

Wydział Zagraniczny

działa w ścisłem porozumieniu i za pośrednictwem Ministerstwa Spraw Zewnętrznych:

1) reguluje powrót i przejazd jeńców, uchodźców i robotników przez opracowywanie umów z państwami obcemi, tudzież wyjednywa regularne i szybkie wypuszczanie i należytą opiekę w drodze dla jeńców, uchodźców i robotników, znajdujących się jeszcze po za granicami kraju;
2) dla przeprowadzenia tej akcji i orjentowania się w położeniu jeńców, uchodźców i robotników zagranicą, tudzież dla dopilnowania dotrzymania umów, tyczących się powrotu jeńców, uchodźców i robotników ze strony innych państw, wydział zagraniczny działa przez swoich referentów przy konsulatach polskich i przez komisarzy reemigracyjnych na terenach wschodnich.

V.

Wydział Służby Etapów.

Na czele wydziału służby etapów stoi wojskowy naczelnik służby etapów, który jest przedstawicielem Generalnego Sztabu przy Państwowym Urzędzie do spraw powrotu jeńców, uchodźców i robotników i oficerem łącznikowym między Sztabem Generalnym i Urzędem. Działalność naczelnika służby etapów jest określoną przez instrukcję, zatwierdzoną przez Sztab Generalny.

Art. 7.

Ogólny plan przewozu jeńców, jako też określenie potrzebnych na ten cel taborów, opracowują wydziały prowincjonalny i zagraniczny w porozumieniu z Ministerstwem Komunikacji.

Art. 8.

Wszystkie instrukcje, okólniki i regulaminy szczegółowe w granicach przepisów zasadniczych zatwierdza Komisarz Generalny swoją władzą w porozumieniu z odpowiedniemi Ministerstwami.

Art. 9.

Państwowemu Urzędowi do spraw powrotu jeńców, uchodźców i robotników przysługuje na równych warunkach z innemi instytucjami rządowemi prawo korzystania z poczty i telegrafu.

Art. 10.

Wydatki, związane z działalnością Urzędu, dokonywane są na podstawie odpowiednich preliminarzy. Kredyty na wydatki uchwala Rada Ministrów. Dysponentem sum pieniężnych Państwowego Urzędu do spraw powrotu jeńców, uchodźców i robotników w granicach odnośnych przepisów jest Komisarz Generalny.

Art. 11.

Kontrolę sum wydatkowych przez państwowy Urząd, wykonuje Kontrola Państwowa.

Art. 12.

W okresach miesięcznych Komisarz Generalny zdaje Radzie Ministrów sprawozdanie z działalności Urzędu.

Art. 13.

Po wypełnieniu zadań, określonych w art. 2-im niniejszej ustawy, Państwowy Urząd do spraw powrotu jeńców, uchodźców i robotników przedstawi Radzie Ministrów szczegółowe sprawozdanie ze swej działalności wraz z materjalami dla rozrachunków międzypaństwowych.

Dan w Warszawie, dnia 30 grudnia 1918 r.

Naczelnik Państwa:

(—) *J. Piłsudski.*

Prezydent Ministrów:

(—) *Moraczewski.*

„Dz. Pr." z d. 8.I 1919 r. Nr. 3, poz. 84.

16.

DEKRET

w przedmiocie przywrócenia mocy obowiązującej części czwartej Kodeksu Karnego z r. 1903.

Art. 1.

Z chwilą ogłoszenia niniejszego Dekretu w „Dzienniku Praw" zyskują moc obowiązującą przepisy art. 108—119 części czwartej Kodeksu Karnego z r. 1903.

Art. 2.

W związku z przepisem artykułu poprzedniego i w myśl art. 28 przepisów przechodnich do Kodeksu Karnego z 7-go sierpnia 1917 roku № 1 Dz. Urz. D. S. T. R. S. wyrazy „Rosja" i „rosyjski" zastąpić należy wyrazami „Polska" i „polski".

Art. 3.

Równocześnie wchodzą w życie w odniesieniu do tych przepisów Kodeksu Karnego, które mają moc obowiązującą, artykuły: 11, 163, 164, część 2 art. 166, część 3 art. 168, część 4 art. 173, część 2 i 3 art. 643, część 4 art. 644, część 4 art. 645, część 3 art. 652 Kodeksu Karnego.

Art. 4.

W części 2 art. 53 K. K. po wyrazach „przewidziane w art." dodać należy „108, 110".

Dan w Warszawie, dnia 2 stycznia 1919 r.

Naczelnik Państwa:

(—) *J. Piłsudski.*

Prezydent Ministrów:

(—) *J. Moraczewski.*

Minister Sprawiedliwości:

(—) *Supiński.*

„Dz. Pr." z d. 3.I 1919 r. Nr. 1, poz. 81.

II.

17.

Rozporządzenie Rady Ministrów o utworzeniu Komisji Okręgowych Ziemskich.

Zmieniając i uzupełniając postanowienie z dnia 19 października 1918 r., na mocy art. 7 przepisów tymczasowych o Urzędach Ziemskich Rada Ministrów postanowiła:

Art. 1.

Z dniem 1 stycznia 1919 roku zostają utworzone następujące Komisje Ziemskie Okręgowe:

1) w Warszawie, obejmująca powiaty: Warszawski, Mławski, Przasnyski, Ciechanowski, Makowski, Płoński, Pułtuski, Radzymiński, Miński, Garwoliński, Grójecki, Błoński, Sochaczewski, Łowicki, Skierniewicki i Rawski;

2) w Łomży, obejmująca powiaty: Łomżyński, Szczuczyński, Kolneński, Ostrołęcki, Wysoko-Mazowiecki, Ostrowski, Augustowski, Suwalski, Sejneński, Białostocki, Sokólski i Bielski;

3) w Płocku, obejmująca powiaty: Płocki, Sierpski, Rypiński, Lipieński, Nieszawski, Włocławski, Kucieński, i Gostyński;

4) w Łodzi, obejmująca powiaty: Łódzki, Słupecki, Kolski, Łęczycki, Brzeziński, Koniński, Turecki, Kaliski, Sieradzki, Łaski, Wieluński, Piotrkowski, Częstochowski, Radomskowski i Będziński;

5) w Kielcach, obejmująca powiaty: Kielecki, Opoczyński, Radomski, Kozienicki, Konecki, Iłżecki, Włoszczowski, Jędrzejowski, Stopnicki, Opatowski, Sandomierski, Olkuski, Miechowski i Pińczowski;

6) w Lublinie, obejmująca powiaty: Lubelski, Puławski, Lubartowski, Chełmski, Janowski, Zamojski, Krasnystawski, Hrubieszowski, Biłgorajski i Tomaszowski;

7) w Siedlcach obejmująca powiaty: Siedlecki, Węgrowski, Sokołowski, Konstantynowski, Łukowski, Radzyński, Bialski i Włodawski.

Art. 2.

Komisje Ziemskie Okręgowe w Warszawie, Łodzi, Kielcach, Łomży i Lublinie przekażą właściwym Komisjom sprawy, należące do ich zakresu działania, stosownie do powyższego podziału okręgów.

Art. 3.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych wyda niezbędne zarządzenia wykonawcze.

Warszawa, d. 22 grudnia 1918 r.

Prezydent Ministrów:

(—) *J. Moraczewski.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych

(—) *Z. Chmielewski.*

IV.

18.

Okólnik Ministra Spraw Wewnętrznych do Komisarzy Ludowych w przedmiocie niedopuszczalności usuwania przez ludność referentów aprowizacyjnych.

Do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych doszły wiadomości, że w niektórych powiatach ludność, niezadowolona z referenta aprowizacyjnego, usuwa go i na jego miejsce wyznacza samowolnie kogo innego. Podobnego rodzaju fakty nietylko, że obniżają autorytet władzy państwowej i przyczyniają się do dezorganizowania agend rządowych, ale mogą pociągnąć za sobą brzemienny w skutki fakt stagnacji działalności aprowizacyjnej w danej miejscowości.

Wobec tego polecam Komisarzom Ludowym, aby wszelkiemi siłami starali się nie dopuszczać do powyższych zjawisk na terenie powierzonego sobie powiatu.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych

(—) *Januszewski.*

Warszawa, d. 7 stycznia 1919 r.

19.

Okólnik Ministra Spraw Wewnętrznych do Komisarzy Ludowych w przedmiocie okazywania władzom wojskowym poparcia i współpracy.

Powaga chwili wymaga, aby władza i urzędy cywilne okazywały władzom wojskowym w ich ciężkich warunkach organizacyjnych gotowość współpracy i poparcia.

Polecam przeto Komisarzom Ludowym, aby ewentualne żądania władz wojskowych, usprawiedliwione warunkami organizacyjnemi, spotykały się z należytym poparciem i zrozumieniem przez władze administracyjne.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych

(—) *Januszewski.*

Warszawa, d. 7 stycznia 1919 r.

V.

20.

Rozporządzenie szczegółowe Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o zastosowaniu w przemyśle cukrowniczym dekretu z dnia 23 listopada 1918 r. o 8-godzinnym dniu pracy.

Na mocy art. 8 dekretu z dn. 23 listopada 1918 r. o 8-godzinnym dniu pracy zarządza się, co następuje:

1. W czasie trwającej obecnie kampanji cukrowniczej 1918/19 r. wprowadzenie ograniczenia czasu trwania pracy do 8 godzin w tych cukrowniach, gdzie napotyka to na trudności, wstrzymuje się i warunki czasu trwania pracy pozostają aż do ukończenia bieżącej kampanji dotychczasowe, praca jednak ponad 8 godzin winna być dodatkowo wynagradzana zgodnie z art. 5 dekretu.

2. Wprowadzenie 8-godzinnego dnia pracy w zastosowaniu do pracowników i robotników magazynowych i warsztatowych winno być wprowadzone już podczas bieżącej kampanji, z tem jednak zastrzeżeniem, że praca robotników warsztatowych, zgodnie z art. 5 Dekretu, w wypadkach, grożących zatrzymaniem biegu fabrykacji, jest obowiązkową pracą dodatkową, jako wywołaną przez wyjątkowe okoliczności.

3. W okresie robót pokampanijnych przepisy dekretu o 8-godzinnym dniu pracy stosowane być winny w całej rozciągłości.

4. Poczynając od następnej kampanji 1919/20 roku roboty w cukrowniach podczas fabrykacji prowadzone być winny na 3 zmiany po 8 godzin we wszystkich działach, wymagających pracy nieprzerwanej, przyczem okres kampanji w cukrowniach należy traktować jako pracę w okolicznościach wyjątkowych, która ze względu na jej nieprzerwalność trwać może do 56 godzin w tygodniu. Nadliczbowe godziny ponad 46 godzin w tygodniu są obowiązkowe i winny być specjalnie wynagradzane.

Warszawa, dn. 31 grudnia 1918 r.

Minister Pracy:

(—) *B. Ziemięcki.*

„Dz. Pr." z d. 8.I 1919 r. Nr. 3, poz. 88.

21.

Okólnik Ministra Skarbu w przedmiocie podwyższenia dodatku ekonomicznego urzędnikom państwowym od XI do IV kategorji płac.

Rada Ministrów na posiedzeniu z dnia 13 grudnia 1918 r. uchwaliła, co następuje:

„Podwyższyć dodatek ekonomiczny, ustanowiony według tabeli płac urzędników państwowych (Dziennik Praw Królestwa Polskiego № 6, poz. 13, z dn. 20.VI 1918 r.) dla wszystkich urzędników państwowych od XI do IV kategorji włącznie.

1) o marek 200 miesięcznie dla osób urzędujących w miastach I-ej klasy, a mianowicie: Warszawie, Lublinie, Łodzi, Częstochowie i Sosnowcu;

2) o marek 160 miesięcznie dla osób, urzędujących w miastach II klasy (dawniej gubernjalnych i powiatowych) i

3) o marek 120 miesięcznie dla osób, urzędujących w innych miejscowościach.

Dla służby niższej na m. Warszawę podwyżka wynosić ma bez różnicy stanu rodzinnego:

1. dla woźnych . . 100 mk. miesięcznie,
2. „ st. gońców . 60 „ „
3. „ młodszych . 30 „ „

Podwyżka dodatku ekonomicznego wprowadza się czasowo od dnia 1-go stycznia 1919 roku".

W wykonaniu tej uchwały Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z P. Prezydentem Ministrów oznajmia, co następuje:

I. Prawo do otrzymania tego dodatku mają:

a) wszyscy ci urzędnicy, którzy dotychczas pobierali nadzwyczajny dodatek drożyźniany, ustanowiony w myśl okólników Prezydenta Ministrów z dn. 29 maja 1918 r. № 1080 i 3 czerwca 1918 r. № 1124/18, który to dodatek utracił moc obowiązującą z dn. 31 grudnia 1918 r.,

b) wszyscy inni urzędnicy etatowi do IV kategorji włącznie.

II. Nie otrzymują dodatku tego:

a) wszyscy ci urzędnicy, których pobory bez równoczesnego wcielenia ich w pewne kategorje płacy według ustanowionej tabeli, zostały unormowane osobnym dekretem, względnie rozporządzeniem, a więc: urzędnicy kontraktowi i przyjęci na okres próbny, którym wyznaczono pobory w ryczałtowej kwocie (za wyjątkiem wymienionych wyżej w p. I a), dalej komisarze ludowi, urzędnicy aprowizacji, komisarze Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej i t. p.,

b) nauczyciele szkół elementarnych, których pobory zostały osobno unormowane dekretem Rady Regencyjnej z dn. 19 września 1918 r. (Dziennik Pr. № 17, poz. 45).

Pierwsza wypłata pomienionej podwyżki za m. styczeń 1919 r. odbyć się winna dn. 15 stycznia r. b., wypłata za następne miesiące winna być uskutecznioną dn. 1-go każdego miesiąca na podstawie ogólnych list płacy za dany miesiąc.

Listy płacy na powyższy dodatek uprasza się nadesłać Centralnej Kasie Państwowej najpóźniej w dn. 10 stycznia 1919 r.

Kierownik Ministerstwa Skarbu

(—) *Byrka.*

Warszawa, dn. 31 grudnia 1918 r.

Tłoczono w Drukarni Państwowej, Miodowa Nr. 20. 31. 18.